

בש"פ 6724/20 - לאון חנוכיב נגד מדינת ישראל

בש"פ 6724/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

לאון חנוכיב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע ב-עמ"ת 28310-09-20 מיום 22.9.2020
שניתנה על ידי השופט א' חזק
עו"ד אביחי חג'בי

בשם העורר:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' חזק) בעמ"ת 28310-09-20 מיום 22.9.2020, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (השופט א' כהן) במ"ת 4161-08-20 מיום 7.9.2020 לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. ביום 3.8.2020 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו, במסגרת שלושה אישומים, עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודתהסמים המסוכנים [נוסחחדש], התשל"ג-1973.
- על פי המתואר בכתב האישום, בשלוש הזדמנויות שונות מכר המבקש לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין (בימים 2.3.2020, 25.5.2020, ו-18.6.2020) במשקל כולל של כ-14 גרם, תמורת סך של 7,300 ש"ח.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, הגישה המשיבה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

3. בהחלטתו מיום 9.8.2020, קבע בית משפט השלום (השופט א' כהן) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למבקש בכתב האישום, שמהן עולה כי פעל כעצמאי; כי העסקאות לסחר בסם בוצעו על פני תקופה של מספר חודשים תמורת סכומים לא מבוטלים; וכי המבקש סיפק את הסם בקלות ובזמינות מיידית. לנוכח זאת, התרשם בית המשפט כי הראיות לכאורה מלמדות שהמבקש "נטוע בעולם הסמים". צוין עוד, כי המבקש בחר לשמור על זכות השתיקה במהלך חקירותיו, כולל במסגרת העימות בינו לבין הסוכן.

לאור האמור, ובשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בעבירות אלו, נקבע כי לא ניתן לבחון את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר בטרם יתקבל תסקיר מעצר בעניינו.

4. בתסקיר המעצר מיום 6.9.2020 צוין כי זהו מעצרו הראשון של המבקש, וכי הוא חושש מהשפעת תוצאות ההליך המשפטי על עתידו. אשר להערכת המסוכנות הנשקפת ממנו, צוין כי קיימת "אי-בהירות באשר לעומק ומהות קשריו השוליים", וכי להתרשמות שירות המבחן, במצבים מסוימים יקשה על המבקש להפעיל שיקול דעת ולקבל החלטות נבונות.

עם זאת, סבר שירות המבחן כי יש בכוחם של הערבים המוצעים להוות דמויות מציבות גבולות עבור המבקש. לפיכך, הומלץ על שחרורו למעצר בית בפיקוח, תוך שילובו בקבוצה טיפולית.

5. בהחלטתו מיום 7.9.2020, צוין בית משפט השלום כי תסקיר המעצר לא הכיל פירוט באשר לגורמי הסיכון ולהערכת רמת המסוכנות של המבקש, כמקובל, וזאת כאשר מסוכנותו עולה לכאורה מהמעשים המיוחסים לו: היותו מעורב בסחר בסמים "מן המעגל הראשון" למשך מספר חודשים ללא הפרעה מצד בני משפחתו שעמם התגורר, וביצוע העבירות על רקע כלכלי.

בית המשפט התרשם כי על אף שאין להטיל דופי בערבים המוצעים, הם אינם מעורבים בחייו של המבקש ואינם מודעים לקשריו עם גורמים עברייניים בתחום הסמים, ומשכך אינם מסוגלים למנוע ממנו להמשיך ולהיות בקשר עם גורמים שוליים ולעסוק בסחר בסמים בעודו נתון תחת פיקוחם.

בית משפט השלום הסיק אפוא כי אין בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את מסוכנות המבקש, ובכלל זה את המשך מעורבותו בעבירות של סחר בסמים, ולפיכך הורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

6. ערר המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע, כי מחומר הראיות הלכאורי, שעליו לא חלק בא-כוח המבקש בשלב הערר, עולה כי המבקש אכן היה נטוע בעולם הסחר בסמים. בהקשר זה צוינו מספר העסקאות שביצע המבקש על פני פרק זמן של חמישה חודשים; המחיר הגבוה שקיבל בגין עסקאות אלו; זמינות הסם למבקש; האופן שבו התבטא ביחס לשימוש בסם; ויכולתו לנהל משא ומתן עם הסוכן על מחירו.

עוד צוין, כי בחירת המבקש לשתוק במהלך חקירותיו במשטרה, יש בה כדי לחזק את המסוכנות הנשקפת ממנו.

לבסוף צוין כי הערכתו של שירות המבחן לפיה העבירות לא בוצעו על רקע שימוש אישי בסמים אלא מתוך מצוקה כלכלית, תומכת אף היא במסוכנות המבקש, זאת בהנחה המתבקשת שמצוקה זו עשויה להמשיך ולהניע את המבקש לביצוע עבירות נוספות בעתיד, בעודו נתון בחלופת מעצר.

בנסיבות אלו, ומשתסקיר שירות המבחן לא פירט כיצד בכוחה של חלופת המעצר המוצעת להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, נקבע כי בדין סבר בית משפט השלום שמסוכנותו של המבקש מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

7. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי.

בנימוקי הבקשה נטען כי הטעם שביסוד החלטת בית משפט השלום, קרי, מסוכנות המבקש, היה ידוע בטרם הפנייתו לשירות המבחן, ומשכך, התפתחה בליבו ציפייה כי אם יתקבל בעניינו תסקיר חיובי הוא ישוחרר לחלופת מעצר.

עוד נטען, כי עניינו של המבקש מעורר שאלה פרשנית שיש לה "השפעה רוחבית" באשר להגדרה מיהו אדם הנטוע בעולם הסמים שמסוכנותו אינה ניתנת להפגה בדרך של חלופת מעצר.

נוסף על כך נטען, כי בית משפט השלום סטה מהמלצת שירות המבחן ללא הנמקה מספקת; כי בנסיבות דומות אישרו בתי המשפט שחרור לחלופת מעצר; כי די היה במפקחים שהוצעו כדי להפיג את מסוכנותו; וכי ניתן היה לבקש משירות המבחן תסקיר משלים על מנת שיבחן את מסוכנותו.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, רשות לערור בשנית על החלטה בעניין מעצר לא תינתן אלא במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או בנסיבות שבהן ההחלטה על מעצר המבקש הביאה לפגיעה חריגה וקיצונית בו (בש"פ 1929/19 אוהיון' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.3.2019)).

ואולם, חרף ניסיונות המבקש לשוות לבקשתו כסות עקרונית, הרי שמעיון בהחלטת בית המשפט המחוזי, עולה כי זו עוסקת ביישום אמות המידה שהותוו בפסיקה זה מכבר על נסיבותיו של המבקש. אף לא מצאתי כי זכויות המבקש קופחו בנסיבות העניין, ודי בכך לדחות את הבקשה.

9. אף לגופה, דין הבקשה להידחות. בית משפט זה שב וקבע כי עבירות של סחר בסם מסוכן מקימות, על דרך הכלל, עילה למעצר עד לתום ההליכים, וזאת נוכח החשש מכך שהנאשם ימשיך בביצוע העבירות שבהן הואשם אף ממקום חלופת המעצר (בש"פ 590/19 שמעיה' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.2.2019)).

מעורבותו לכאורה של המבקש בסחר בסמים קשים; "אי-הבהירות" הקיימת באשר לעומק קשריו עם גורמים עברייניים בתחום זה; היעדר ידיעת בני משפחתו אודות פעילותו העבריינית; ושתיקתו במהלך חקירותיו - כל אלו מצביעים לטעמי על מסוכנות אשר לא ניתן להפיגה בדרך של חלופת מעצר.

משעה שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת מעורבותו של המבקש בסחר בסמים קשים, ובפרט כאשר מעורבות זו אינה שולית, הרי שהיה על המבקש לסתור את חזקת המסוכנות הקבועה בעניינו. משלא עשה כן, לא התקיימו התנאים לחריגה מההלכה לפיה הכלל בעבירות סחר בסמים הוא מעצר עד לתום ההליכים.

מעיון בתסקיר המעצר, לא שוכנעתי כי הוא מכיל אמירה חד-משמעית שונה ממסקנתי זו. אכן, נדמה כי שירות המבחן נתקל בקושי ממשי להעריך את מסוכנות המבקש. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום להימנע, בעת הזו, מהזמנת תסקיר משלים מאת שירות המבחן.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

עם זאת, ככל שלא תינתן הכרעת דין בעניינו בתוך 5 חודשים מהיום, יוכל המבקש להגיש בקשה לעיון חוזר בשאלת המשך מעצרו אף מטעם זה בלבד.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"א (1.10.2020).

ש ו פ ט